

Arrest

**nr. 128 159 van 20 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS loco advocaat S. SAROLEA en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen in september 2010 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 2 juni 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 5 juni 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 4 juli 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op 7 juli 2014 per aangetekend schrijven betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Wit-Russisch staatsburger van Wit-Russische origine te zijn, afkomstig uit Dubrovka. U bent de zoon van (D.M.) en (I.M.) (OV 6.680.981) en de broer van (M.M.) (OV 7.894.460).

U verliet uw land van herkomst op 1 september 2010 en arriveerde enkele dagen later in België, waar u op 3 september 2010 asiel aanvraagde. Uw vader had eerder al Wit-Rusland verlaten en asiel aangevraagd in België; uw moeder vertrok na u en vroeg eveneens in België asiel aan. Het Commissariaat-generaal nam inzake jullie asielaanvragen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 5 december 2013. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp jullie beroep tegen deze beslissing bij arrest op 14 april 2014. Jullie verlieten het land niet en uw moeder vroeg op 29 april 2014 een tweede maal asiel aan. In het kader van deze aanvraag nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag op 21 mei 2014. Uw moeder ging hiertegen niet in beroep. U, uw ouders en uw zus vroegen allen (opnieuw) asiel aan bij de Belgische autoriteiten op 2 juni 2014. Voor uw zus betreft het haar eerste asielaanvraag in eigen naam.

U verklaart nog steeds niet terug te kunnen keren naar Wit-Rusland omdat u er gezocht wordt en bedreigd werd met fysieke afrekening omwille van de politieke activiteiten van uw vader. Bij een eventuele terugkeer vreest u in de gevangenis te belanden of naar het leger te moeten. Via uw vrienden weet u dat er in Dubrovka naar u geïnformeerd wordt. Ook uw zus en uw school werden opgebeld.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u uw huidige asielaanvraag baseert op de problemen die u reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag uiteen hebt gezet. U zou er nog steeds gezocht worden door de autoriteiten. Bij een eventuele terugkeer vreest u in de gevangenis te belanden of naar het leger te moeten gaan, waar u men u zou kunnen verminken. U zou ook opgepakt kunnen worden door de politie. (DVZ 2e asielaanvraag, rubriek 15, 17, 18)

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw verklaringen als zou u in het leger problemen zou kennen omwille van de politieke activiteiten van uw vader – zijn asielrelaas werd immers ongeloofwaardig bevonden –; omdat u niet aannemelijk maakte dat u medische problemen zou kennen die u niet in staat zouden stellen om uw legerdienst te doen; en omdat u niet aannemelijk maakte dat u bij een eventuele terugkeer problemen zou kennen louter wegens het niet ingaan op een oproeping van het militair commissariaat. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet – u verklaart dat er nog steeds naar u wordt gezocht; zo wordt er naar u gevraagd bij uw zus en uw school (DVZ 2e asielaanvraag, rubriek 15, 18) – moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een gebrek aan geloofwaardigheid (wat de vermeende problemen van uw vader betreft en het verband met de door u verklaarde vrees voor problemen in het leger), een gebrek aan aannemelijkheid wat betreft het feit dat u uw legerdienst zou moeten doen ondanks een medische ongeschiktheid, en een gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging die het gevolg zou zijn van het niet ingaan op convocaties van het militair commissariaat. Deze motieven werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt

beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Daar uw asielmotieven verband houden met deze van uw vader, wordt verder opgemerkt dat door mij in het kader van de door hem ingediende tweede asielaanvraag een beslissing werd genomen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De motieven voor deze beslissing luiden als volgt:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit jullie verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u en uw echtgenote jullie huidige asielaanvraag steunen op de motieven die jullie reeds uiteen hebben gezet in het kader van jullie eerste aanvraag. U stelde bij een eventuele terugkeer te vrezen voor strafrechtelijke vervolging en een veroordeling tot een gevangenisstraf. U vreest verder voor uw leven en dat van uw gezin. Gevraagd waarop deze vrees gebaseerd is, verwees u naar hetgeen u had meegemaakt voor uw vertrek uit Wit-Rusland. De beschuldigingen aan uw adres zijn gebaseerd op nieuwe artikels in het strafwetboek die in het leven werden geroepen om oppositieleiden aan te kunnen pakken. Als nieuwe element legt u een document neer betreffende het ontslag van uw echtgenote. Zij werd volgens u ontslagen omwille van uw problemen. U maakte geen melding van andere asielmotieven. (DVZ 2e asielaanvraag, rubriek 15, 18, 19) Uw echtgenote verwees in het kader van haar huidige asielaanvraag enkel naar het document betreffende haar ontslag, toen zij werd gevraagd naar de nieuwe elementen waarop zij haar huidige asielaanvraag baseerde. Verder gaf zij nog aan dat haar burens meerdere keren ondervraagd werden over haar. Zij stelde uitdrukkelijk dat deze elementen verband houden met de eerder door haar aangehaalde vervolgingsfeiten. (DVZ vrouw 3e asielaanvraag, rubriek 15, 17) Verder uitte uw echtgenote de vrees dat zij en de kinderen strafrechtelijk vervolgd zouden worden voor het zoeken van bescherming in het buitenland. (DVZ vrouw 3e asielaanvraag, rubriek 18)

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal in het kader van de tweede asielaanvraag van uw echtgenote – zij vroeg, in tegenstelling tot u, op 29 april 2014 reeds een tweede maal asiel aan – al een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag nam omdat er geoordeeld werd dat de nieuwe elementen die zij aanbracht op dat moment de kans op internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten, noch beschikte het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

In het kader van uw huidige asielaanvraag dient eveneens te worden besloten dat dergelijke elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten, niet voorhanden zijn in uw dossier.

Ter ondersteuning van uw huidige asielaanvraag legde u een document neer waarin het ontslag van uw echtgenote wordt bevolen omdat u beschuldigd wordt van laster jegens de president van Wit-Rusland; het in diskrediet brengen van Wit-Rusland in het buitenland; het verkrijgen van hulp van een andere staat; ordeverstoring; het organiseren van vergaderingen, meetings, straatprotesten, demonstraties of protestacties; en het beledigen van staatssymbolen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat documenten een louter ondersteunende werking hebben. Zij kunnen een geloofwaardig asielrelaas onderbouwen maar niet de geloofwaardigheid herstellen van een relaas dat als ongeloofwaardig werd beoordeeld. Bovendien dient er omwille van de volgende redenen besloten te worden dat de bewijswaarde van dit stuk zeer relatief is.

Uw echtgenote heeft dit document reeds neergelegd in het kader van haar tweede asielaanvraag. Zij verklaarde hierover toen dat zij dit document zelf had meegenomen uit Wit-Rusland maar het niet eerder had voorgelegd. (DVZ vrouw 2e asielaanvraag, rubriek 17) Bij de beoordeling van deze aanvraag werd door het Commissariaat-generaal geoordeeld dat de door haar gegeven verklaring voor het laattijdig neerleggen ervan niet aannemelijk was.

In het kader van jullie huidige asielaanvraag blijkt bovendien dat uw verklaringen over het bekomen van dit stuk niet overeenkomen met de eerder aangehaalde verklaringen van uw vrouw. U verklaarde immers dat een vriendin van uw vrouw op jullie vraag dit document heeft meegegeven met een persoon die naar België reisde. Dit zou zijn gebeurd na de aankomst van uw vrouw in België, in april 2014. (DVZ 2e asielaanvraag, rubriek 17) De tegenstrijdige verklaringen over het bekomen van dit document doen reeds ernstige twijfels rijzen bij de authenticiteit ervan.

De bewijswaarde van dit document wordt bovendien nog verder ondergraven door de vaststelling dat uw echtgenote in het kader van haar eerste asielaanvraag tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal nog uitdrukkelijk had ontkend op haar werk (het bedrijf Ananichi) ontslag te hebben genomen, of ontslagen te zijn. (CGVS vrouw d.d.25/09/2013, p.4) Ook u had tijdens uw laatste gehoor op het Commissariaat-generaal, dat plaatsvond na de aankomst van uw echtgenote in België, niet vermeld dat uw echtgenote ontslagen zou zijn op haar werk omwille van uw politieke activiteiten. Deze vaststellingen ondermijnen in ernstige mate jullie verklaring als zou uw echtgenote ontslagen zijn omwille van uw politieke activiteiten. Immers, indien dit werkelijk voorgevallen zou zijn, mag verwacht worden dat u en/of uw echtgenote hiervan enige melding zouden hebben gemaakt, te meer daar dit voorval rechtstreeks verband zou hebben gehouden met uw vermeende politieke activiteiten.

Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen betreffende het bekomen van het voormelde document en betreffende het voorval waarop dit document betrekking zou hebben, en gelet het feit dat uw asielrelaas reeds als ongeloofwaardig werd beoordeeld in het kader van uw eerste asielaanvraag, kan dit document geenszins beschouwd worden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet – u verklaarde gearresteerd te zullen worden bij een eventuele terugkeer en te vrezen voor een gevangenisstraf en voor uw leven en dat van uw gezin (DVZ 2e asielaanvraag, rubriek 18), uw echtgenote verklaarde dat haar burens meerdere keren over haar ondervraagd werden (DVZ vrouw 3e asielaanvraag, rubriek 15) – moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dit door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Wat betreft de vrees voor strafrechtelijke vervolging door de Wit-Russische autoriteiten omwille van het zoeken van bescherming in het buitenland (DVZ 2e asielaanvraag, rubriek 17; DVZ vrouw 3e asielaanvraag, rubriek 18) dient opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat het zeer onwaarschijnlijk is dat iemand na terugkeer in Belarus vervolgd zou worden of moeilijkheden met de overheid zou kennen louter omwille van het feit dat hij/zij in het buitenland een asielaanvraag ingediend heeft. De geconsulteerde bronnen hebben geen weet van dergelijke gevallen; wel kennen ze gevallen van personen die na het indienen van een asielaanvraag terugkeren naar Belarus en zich daar zonder moeilijkheden opnieuw kunnen vestigen. U en uw echtgenote brengen geen elementen aan die op het tegendeel wijzen. De verklaring van uw echtgenote dat zij op internet had gelezen over een gezin dat uit Frankrijk terugkwam en vervolgd werd in Wit-Rusland is geenszins afdoende. (DVZ vrouw 3e asielaanvraag, rubriek 18) Uit haar verklaringen blijkt onder andere niet wanneer dit gebeurde, wat de achtergrond van deze personen was, noch waarvoor zij uiteindelijk precies vervolgd werden. Zij staat haar verklaringen bovendien niet op objectieve wijze. Ook de vermeende vervolging voor het indienen van een asielaanvraag in het buitenland kan bijgevolg niet beschouwd worden als een nieuwe element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Afsluitend dient opgemerkt te worden dat u in het kader van uw huidige asielaanvraag terugkomt op de beslissing van het Commissariaat-generaal inzake uw eerste asielaanvraag. U stelde niet akkoord te zijn met deze beslissing omdat u het gevoel had dat het Commissariaat-generaal geen “tegenargumenten” heeft geboden voor uw verklaringen en neergelegde documenten. Voorts bent u ervan overtuigd dat de gebruikte landeninformatie niet meer actueel of waarheidsgetrouw was. Ten slotte zou volgens uw advocaat ook “artikel 58/6” geschonden zijn. (DVZ 2e asielaanvraag, rubriek 15) Vooreerst dient opgemerkt te worden dat deze weigeringsbeslissing reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en deze de beslissing

heeft bevestigd. U hebt hiertegen geen cassatieberoep ingesteld. De beoordeling van de eerste asielaanvraag is dan ook definitief in de rechtsorde, waardoor uw kritiek ertegen laattijdig is. Het kan niet de bedoeling zijn om via een tweede asielaanvraag kritiek uit te oefenen op een beslissing genomen in het kader van een eerste asielaanvraag, indien alle argumenten reeds konden worden aangevoerd in het kader van een beroep tegen deze eerste asielaanvraag, hetgeen in casu het geval is. Voorts dient erop te worden gewezen dat u zich beperkt tot loutere beweringen met betrekking tot de argumentatie van de beslissing en de gebruikte landeninformatie. Dergelijke blote beweringen, zonder daarbij in concreto aan te tonen op welke manier het Commissariaat-generaal nagelaten zou hebben om "tegenargumenten" te bieden en welke landeninformatie precies foutief zou zijn, volstaan geenszins om de beslissing van het Commissariaat-generaal in een ander daglicht te plaatsen. Wat betreft de vermeende schending van "artikel 58/6" dient opgemerkt te worden dat u hierbij niet vermeldt welk wetboek dit artikel bevat, noch legt u uit wat dit artikel, of de schending ervan, inhoudt. Indien u zou verwijzen naar de Vreemdelingenwet, dient erop te worden gewezen dat dit artikel niet bestaat (artikel 58 betreft het verblijf van buitenlandse studenten in België). Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat uw advocaat in het kader van uw eerste asielaanvraag wel de schending van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet heeft aangevoerd maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dit heeft verworpen. "

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het Commissariaat-generaal merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het Commissariaat-generaal niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, 48/4, 48/5, 57/7bis, 57/7ter en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van “het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”.

Verzoeker wijst erop dat hij in het kader van onderhavige asielaanvraag wees op het bestaan in het Wit-Russische strafwetboek van gevangenisstraffen voor staatsburgers die een asielaanvraag in het buitenland hebben ingediend. Hij stelt dat het administratief dossier geen “aftreksel” van het Wit-Russisch strafwetboek bevat. Op grond van artikel 368 tot 370 van dit strafwetboek kunnen Wit-Russische staatsburgers het onderwerp van strafrechtelijke vervolgingen uitmaken voor het afleggen van “bewust verkeerde informatie” over de politieke situatie in Wit-Rusland of voor het ontvangen van buitenlandse steun voor het uitoefenen van activiteiten, zoals politieke activiteiten.

Vervolgens citeert verzoeker uit het CEDOCA-rapport dienaangaande in het administratief dossier en voert hij aan dat de unanieme bronnen waarnaar in dit rapport verwezen wordt, in de realiteit twee bronnen betreffen: een e-mail van een journalist die sturende functies had binnen “Khartiya 97” en een e-mail van mensenrechtenorganisatie “Versna 96”. Deze e-mails dateren van november 2011. Daar deze e-mails niet aan het administratief dossier werden toegevoegd, meent verzoeker niet te kunnen nagaan of deze bronnen relevant zijn, dan wel een pertinente rol spelen binnen deze organisaties ten einde te kunnen beoordelen of er een risico op vervolging bestaat voor terugkerende asielzoekers. Het betreffen bovendien geen recente bronnen, aldus verzoeker.

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift “*Aftreksels van de Strafwetboek en vertaling*” (stuk 3).

2.2.1. Artikel 57/7bis en 57/7ter van de vreemdelingenwet werden met ingang van 1 september 2013 opgeheven. Bijgevolg kan de schending van deze artikelen niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De in het enig middel aangevoerde schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen mist dan ook juridische grondslag.

2.4.1. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat de door verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag afgelegde verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, met name dat zijn vader het land verliet omdat hij destijds vervolgd werd omwille van zijn politieke activiteiten. Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid.

2.4.2. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: “Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter

maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.4.3. Met betrekking tot de door verzoeker naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag afgelegde verklaringen, wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt als volgt: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet – u verklaart dat er nog steeds naar u wordt gezocht; zo wordt er naar u gevraagd bij uw zus en uw school (DVZ 2e asielaanvraag, rubriek 15, 18) - moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een gebrek aan geloofwaardigheid (wat de vermeende problemen van uw vader betreft en het verband met de door u verklaarde vrees voor problemen in het leger), een gebrek aan aannemelijkheid wat betreft het feit dat u uw legerdienst zou moeten doen ondanks een medische ongeschiktheid, en een gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging die het gevolg zou zijn van het niet ingaan op convocaties van het militair commissariaat. Deze motieven werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.”*

Ook het door verzoekers ouders in het kader van hun tweede en derde asielaanvragen voorgelegde document betreffende het ontslag van verzoekers moeder vermag niet verzoekers geloofwaardigheid te herstellen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt dit document correct als volgt: *“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat documenten een louter ondersteunende werking hebben. Zij kunnen een geloofwaardig asielrelaas onderbouwen maar niet de geloofwaardigheid herstellen van een relaas dat als ongeloofwaardig werd beoordeeld. Bovendien dient er omwille van de volgende redenen besloten te worden dat de bewijswaarde van dit stuk zeer relatief is.*

Uw echtgenote heeft dit document reeds neergelegd in het kader van haar tweede asielaanvraag. Zij verklaarde hierover toen dat zij dit document zelf had meegenomen uit Wit-Rusland maar het niet eerder had voorgelegd. (DVZ vrouw 2e asielaanvraag, rubriek 17) Bij de beoordeling van deze aanvraag werd door het Commissariaat-generaal geoordeeld dat de door haar gegeven verklaring voor het laattijdig neerleggen ervan niet aannemelijk was.

In het kader van jullie huidige asielaanvraag blijkt bovendien dat uw verklaringen over het bekomen van dit stuk niet overeenkomen met de eerder aangehaalde verklaringen van uw vrouw. U verklaarde immers dat een vriendin van uw vrouw op jullie vraag dit document heeft meegegeven met een persoon die naar België reisde. Dit zou zijn gebeurd na de aankomst van uw vrouw in België, in april 2014. (DVZ 2e asielaanvraag, rubriek 17) De tegenstrijdige verklaringen over het bekomen van dit document doen reeds ernstige twijfels rijzen bij de authenticiteit ervan.

De bewijswaarde van dit document wordt bovendien nog verder ondergraven door de vaststelling dat uw echtgenote in het kader van haar eerste asielaanvraag tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal nog uitdrukkelijk had ontkend op haar werk (het bedrijf Ananichi) ontslag te hebben genomen, of ontslagen te zijn. (CGVS vrouw d.d.25/09/2013, p.4) Ook u had tijdens uw laatste gehoor op het Commissariaat-generaal, dat plaatsvond na de aankomst van uw echtgenote in België, niet vermeld dat uw echtgenote ontslagen zou zijn op haar werk omwille van uw politieke activiteiten. Deze vaststellingen ondermijnen in ernstige mate jullie verklaring als zou uw echtgenote ontslagen zijn omwille van uw politieke activiteiten. Immers, indien dit werkelijk voorgevallen zou zijn, mag verwacht worden dat u en/of uw echtgenote hiervan enige melding zouden hebben gemaakt, te meer daar dit voorval rechtstreeks verband zou hebben gehouden met uw vermeende politieke activiteiten.

Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen betreffende het bekomen van het voormelde document en betreffende het voorval waarop dit document betrekking zou hebben, en gelet het feit dat uw asielrelaas reeds als ongeloofwaardig werd beoordeeld in het kader van uw eerste asielaanvraag, kan dit document geenszins beschouwd worden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.” In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer tegen deze motieven, zodat zij als vaststaand moeten beschouwd worden.

Waar verzoeker verder nog aanvoert dat de informatie door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), geen uittreksel bevat van het Wit-Russische strafwetboek en slechts gebaseerd is op twee bronnen die hij niet kan verifiëren en niet recent genoeg zouden zijn, dient opgemerkt dat verzoeker enkel een uittreksel van het Wit-Russisch strafwetboek met vertaling bijbrengt (verzoekschrift, stuk 3), doch geen stukken bijbrengt waaruit blijkt dat verweerders informatie onjuist of achterhaald is. Uit verweerders informatie blijkt immers duidelijk dat verzoeker geen vervolging dient te vrezen in Wit-Rusland omdat hij in België internationale bescherming heeft gevraagd en dat deze informatie afkomstig is van een activist van de Belarussische oppositie die zelf werkzaam is als journalist en sturende functies heeft binnen de organisatie “Khartiya 97” en “European Belarus” en van de mensenrechtenorganisatie “Vesna 96”. Met het louter neerleggen van een uittreksel van het Wit-Russisch strafwetboek met vertaling en het louter uiten van kritiek op de afkomst van deze informatie weerleggen verzoekende partij deze informatie niet. Verzoekers dienen immers *in concreto* en aan de hand van objectief beoordeelde informatie aan te tonen dat de door verweerder gehanteerde bronnen onjuiste informatie verschaffen en/of dat deze informatie actueel niet meer correct is, *quod non in casu*.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.5. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissingen correct wordt gesteld als volgt: “Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het Commissariaat-generaal merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het Commissariaat-generaal niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig augustus tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS